

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut vaarallista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9.12.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/105/EY⁽²⁾, 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut ulkoisia pelastussuunnitelmia kaikille sellaisille tuotantolaitoksille, joiden osalta tällaisia suunnitelmia edellytetään.
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Seveso II -direktiivin tavoitteena on ehkäistä suuronnettomuuksia, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoittaa niiden ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia seurauksia. On selvää, että ulkoisten pelastussuunnitelmien laatiminen on kyseisen direktiivin perustavanlaatuinen säännös: se mahdollistaa onnettomuustapauksessa kiireellisten toimenpiteiden toteuttamisen seurausten rajoittamiseksi.

Direktiivin 11 artiklaa sovelletaan direktiivin 9 artiklaan ja 2 artiklaan sisältyvien viittausten mukaisesti kaikkiin tuotantolaitoksiin, joissa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I, 1 ja 2 osa, 3 sarake, mainitaan.

Italian viranomaiset vahvistavat omien tietojensa perusteella, että kaikissa tuotantolaitoksissa, joita varten pitäisi olla laadittu ulkoinen pelastussuunnitelma, ei tällaista ole.

⁽¹⁾ EYVL 1997 L 10, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 345, s. 97.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 28.5.2008 — Dansk Transport og Logistik v. Skatteministeriet

(Asia C-230/08)

(2008/C 197/24)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dansk Transport og Logistik

Vastaaja: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tullikoodeksin⁽¹⁾ 233 artiklan d alakohdan ilmaisua ”takavarikoidaan — ja julistetaan samanaikaisesti tai myöhemmin valtiolle menetetyiksi” tulkittava siten, että säännös kattaa tilanteet, joissa viranomaiset tullilain 83 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen nojalla ottavat säännösten vastaisesti tuodut tavarat haltuunsa niitä tuotaessa ja hävittävät ne samanaikaisesti tai myöhemmin, ilman että kyseiset tavarat ovat olleet muiden kuin viranomaisten hallinnassa?
- 2) Onko järjestelmädirektiiviä⁽²⁾ tulkittava siten, että säännösten vastaisesti tuotuja tavaroita, jotka takavarikoidaan niitä tuotaessa ja jotka viranomaiset samanaikaisesti tai myöhemmin hävittävät, on pidettävä ”väliaikaisesti valmisteverottomina”, minkä seurauksena valmisteverovelvollisuutta ei synny eikä se lakkaa (ks. järjestelmädirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta ja 6 artiklan 1 kohdan c alakohhta, luettuna yhdessä tullikoodeksin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 98 artiklan sekä soveltamista koskevien säännösten⁽³⁾ 867 a artiklan kanssa)? Onko vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tavaroita tällä tavalla säännösten vastaisesti tuotaessa syntynyt tullivelka lakkaa tullikoodeksin 233 artiklan d alakohdan nojalla?
- 3) Onko kuudetta arvonlisäverodirektiiviä⁽⁴⁾ tulkittava siten, että säännösten vastaisesti tuotujen tavaroiden, jotka takavarikoidaan niitä tuotaessa ja jotka viranomaiset samanaikaisesti tai myöhemmin hävittävät, on katsottava olevan ”tulli-varastomenettelyssä”, minkä seurauksena arvonlisäverovelvollisuutta ei synny eikä se lakkaa (ks. kuudennen arvonlisäverodirektiivin 7 artiklan 3 kohta, 10 artiklan 3 kohta ja 16 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohhta sekä soveltamista koskevien säännösten 867 a artikla)? Onko vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tavaroita tällä tavalla säännösten vastaisesti tuotaessa syntynyt tullivelka lakkaa tullikoodeksin 233 artiklan d alakohdan nojalla?
- 4) Onko tullikoodeksia, soveltamista koskevia säännöksiä ja kuudetta arvonlisäverodirektiiviä tulkittava siten, että sen jäsenvaltion tulliviranomaisilla, jossa tavaroiden säännösten vastainen tuonti TIR-kuljetuksella todetaan, on toimivalta kantaa kuljetukseen liittyvä tulli, valmistevero ja arvonlisävero, kun viranomaiset toisessa jäsenvaltiossa, jossa säännösten vastainen tuonti yhteisöön tapahtui, eivät todenneet säännösten vastaisuutta eivätkä näin ollen kantaneet tullia, valmisteveroa eivätkä arvonlisäveroa (ks. tullikoodeksin 215 ja

217 artikla, aiemmin voimassa olleiden soveltamista koskevien säännösten 454 artiklan 2 ja 3 kohta sekä kuudennen arvonlisäverodirektiivin 7 artikla)?

- (¹) Yhteisön tullikodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).
- (²) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1).
- (³) Tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).
- (⁴) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Kanne 2.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-241/08)

(2008/C 197/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 ja 3 kohdan asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja ja asetuksia
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, jotka perustuvat siihen, että direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) 6 artiklan 2 ja vastaavasti 6 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohta on luonteeltaan selvä. Kyseisessä 2 kohdassa kielletään suojeltujen luontotyyppien kaikenlainen heikentyminen. Se, että kansallisessa lainsäädännössä on otettu käyttöön merkittävien vaikutusten käsite, jotta voidaan rajoittaa edellä mainitun säännöksen soveltamista tiettyihin ihmisten toimenpiteisiin, ei siis ole perusteltua. Kansallinen lainsäätävä ei voi myöskään todeta lopullisesti sitä, että tietyt metsästyksen tai kalastuksen kaltaiset toiminnot Natura 2000 -alueella eivät ole luonteeltaan häiritseviä, vaikka niitä harjoitettaisiinkin vain tilapäisesti tai voimassaolevan kansallisen säännösten mukaisesti.

Komissio toteaa toisessa kanneperusteessaan ensiksi, että luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, on arvioitava asianmukaisesti, lukuun ottamatta ankaran tulkinnan tapauksia. Vastaajan lainsäädäntö aiheuttaa ongelmia suhteessa yhteisön oikeuteen, koska siinä jätetään systemaattisesti ympäristövaikutusten arvioinnin ulkopuolelle Natura 2000 -sopimusten mukaiset työt, hankkeet tai kehittäminen.

Komissio toteaa seuraavaksi, että Ranskan lainsäädännössä on hankkeita, jotka eivät edellytä lupaa tai hallinnollista hyväksymistä ja jotka näin ollen jäävät arviointimenettelyn ulkopuolelle. Tietyillä näistä hankkeista on merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueisiin lajien suojelun tavoitteiden kannalta.

Komission mukaan kansallisen lainsäätäjän pitäisi asettaa valituksentekijöille selvä velvollisuus esittää vaihtoehtoisia ratkaisuja tilanteissa, joissa tällaista aluetta koskevan hankkeen tai käyttösuunnitelman vaikutuksia arvioidaan kielteisesti.

(¹) EYVL L 206, s. 7.

Kanne 12.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Maltan tasavalta

(Asia C-252/08)

(2008/C 197/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Flynn ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Maltan tasavalta